

اعلامیه مطبوعاتی

با آتش‌بس دوم، جنایت بزرگ‌تر در راه است... ای ارتش‌های مسلمانان، غزه شما را فریاد می‌زند، کجاست مردانگی تان؟!

(ترجمه)

غزه امروز در خون خود می‌غلند و دستان ناپاک رژیم جنایت‌کار یهود بی‌وقفه بر سر کودکان، زنان و مردان بی‌دفاع آتش می‌بارند. این همه در برابر چشم جهانیان، در مقابل سکوت خفت‌بار سازمان‌های فاسد بین‌المللی و خیانت کنفرانس‌هایی است که حکام مزدور برپا می‌کنند... حکامی که دین، سرزمین و مردم خود را به کفار غرب فروخته‌اند.

آیا راحل در این نهادهاست؟ در سازمان ملل؟ شورای امنیت؟ یا در آتش‌بس‌هایی که هدفشان فقط نجات اسیران یهود است؟!

دیدیم که چگونه پس از نخستین آتش‌بس، رژیم یهود جنایاتی وحشیانه‌تر را مرتکب شد... امروز نیز با همان فریبکاری بازگشته‌اند تا با وساطت حکام خائن باقی‌مانده اسیران‌شان را آزاد کنند. آیا عبرت نگرفتید؟! مگر نه اینکه این رژیم، عهدشکن و پیمان‌ناپذیر است؟! چرا بار دیگر از همان سوراخ گزیده می‌شوید؟!

ای سپاهیان اسلام! مسأله غزه، مسأله‌ی تمام امت اسلامی است... نه با بیانیه حل می‌شود، نه با محکومیت. راحل، فقط در جهاد است... در نصرت و فریاد شمشیرها در راه الله سبحانه و تعالی.

کجا باید ای نوادگان معتصم؟ کجا باید ای پیروان صلاح‌الدین؟ چگونه آرام می‌گیرید در حالی که زمین غزه با خون بی‌گناهان رنگین است و استخوان کودکان زیر آوارها فریاد می‌زند: «این جیوشکم؟! آیا در میان شما کسی نیست که از الله بترسد؟ کسی نیست که مردانگی را معنا کند؟ تا کی این سکوت خائنه؟! جنت در انتظار شماست؛ اما بین شما و آن، دیواری از حکام ترسو و مزدور است... کسانی که در روز قیامت از شما بیزاری خواهند جست، چنان‌که قرآن می‌فرماید:

﴿إِنَّ تَبَرَّ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ [البقره: 166]

ترجمه: در آن هنگام که (رستخیز فرا می‌رسد و پیروان سرگشته از رهبران گمراه‌کننده می‌خواهند که رستگارشان سازند و) رهبران از پیروان خود بیزاری می‌جویند (و نسبت به آنان اظهار ناشناسی و بیگانگی می‌کنند) و عذاب را مشاهده می‌نمایند و روابط (و پیوندهای مودت و محبتی که در دنیا میان‌شان بود) گسیخته می‌گردد (و دست‌شان از همه جا کوتاه می‌شود).

فریب حکام تان را نخورید که حسرت در قیامت سودی ندارد:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ [البقره: 167]

ترجمه: و (در روز قیامت) پیروان می‌گویند: کاش بازگشتی (به دنیا) می‌داشتیم تا از آن (رهبران گمراه) بیزاری جوئیم، همان‌گونه که آنان (امروزه) از ما بیزاری جستند (و ناآشنایمان نامیند. آری) این چنین الله کردارهای‌شان را به گونه حسرت‌زا و اندوهباری نشان ایشان می‌دهد و آنان هرگز از آتش (دوزخ) بیرون نخواهند آمد.

ای ارتش‌های مسلمان! ای صاحبان قدرت!

حزب‌التحریر شما را فرا می‌خواند... به عزت، به افتخار، به فریاد عدالت، به جنتی به وسعت آسمان‌ها و زمین! پیش از آن‌که دیر شود... پیش از آن‌که نه ندامت سودی دهد و نه بازگشت ممکن باشد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اتَّقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ [التوبة: 38]

ترجمه: ای مؤمنان! چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود: (برای جهاد) در راه الله حرکت کنید، سستی می‌کنید و دل به دنیا می‌دهید؟ آیا به

زندگی این جهان به جای زندگی آن جهان خوشنودید؟ (و فانی را بر باقی ترجیح می‌دهید؟ آیا سزد که چنین کنید؟) تمتع و کالای این جهان در برابر تمتع و کالای آن جهان، چیز کمی بیش نیست.
اکنون وقت برخاستن است... غزه شما را صدا می‌زند... آیا پاسخ خواهید داد؟!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة عراق